Numarul 76

17 Ianuarie 1943

ECOUL CRIMEEI

ZIAR DE INFORMATIUNI PENTRU OSTASI

Romania un factor important in actualul rasboiu si pacea viitoare

In legatura cu vizita d-lui Maresal Ion Antonescu, Conducatorul Statului, la cartierul general al Führerului, cercurile competente germane spun ca discutiunile s'au intins asupra tuturor problemelor politice, militare si economice impuse de necesitatile rasboiului si de lupta pentru destinul comun al tarilor europene. Este vorba de o luare de contact intre personalitatile conducatoare, atat de necesara, in cursul luptei pentru reconstructia Europei, cat si in lupta fata de primejdiile amenintatoare. Daca cu acest prilej legaturile dintre cei doi Conducatori de popoare au fost si mai mult intarite, faptul este explicabil deoarece cercurile competente socotesc Romania ca unul din cei mai importanti parteneri ai luptei, dar si ai victoriei si pacii in marea batalie pentru destinul comun al tarilor europene. La Berlin se apreciaza nu numai contributia militara a Romaniei in lupta impotriva bolsevismului, cat mai ales contributia economica. Se stie ca d. Maresal Antonescu a pus in serviciul acestei cauze intreg poporul cu fiii lui, intreaga economie si in ciuda tuturor sacrificilor, este hotarat p in credinta nestramutata in izbanda, sa mearga pe drumul victoriei cauzei comune. Situatia exceptionala pe care o detine Romania in lupta pentru libertatea Europei lasa sa se intrevada din textul comunicatului oficial asupra vizitei, ca s'au discutat minutios toate amanuntele. Problemele au fost solutionate in spiritul colaborarii loiale si a prieteniei dintre cele doua tari, fie ca a fost vorba de contributia in lupta a trupelor romanesti, fie de contributia economica, conditionata de imensa bogatie a solului romanesc in produse agricole si minerale.

Nu este de mirare, se spune la Berlin, daca cu acest prilej s'au discutat si avantagiile germane acordate poporului romanesc, cu atat mai mult cu cat Germania sta la dispozitia popoarelor Europei in lupta pentru cauza comuna, cu toate mijloacele necesare pentru a le usura sarcina.

Comunicatul oficial german din 16 Ianuarie

Pe frontul de Rasarit se dau lupte extrem de inversunate

Eroica rezistenta a trupelor germane si aliate. Inamicul a suferit pagube extraordinare

Dela Cartierul general al Fuhrerului, inaltul Comandament al fortelor armate germane, comunica:

In sudul frontului de rasarit inamicul si-a continuat atacurile sale cu forte superioare din punct de vedere numeric, iar ele au fost respinse cu mari pierderi pentru atacator. Pe coasta Marei Negre aviatia germana a scufundat un vas curatitor sovietic si a distrus depozite de carburanti si de aprovizionare.

In zona Stalingrad trupele noastre care de saptamani intregi dau lupte eroice impotriva inamicului care ataca din toate partile, au respins si in cursul zilei de ieri fortele de infanterie si blindate cu mari pierderi pentru bolsevici. Comandamentul si trupa au dat din nou un stralucit exemplu de spirit ostasesc eroic german.

In sectorul central al frontului de rasarit trupele noastre de soc au distrus numeroase pozitii de lupta inamice impreuna cu efectivele lor. Luptele din zona Velichi Luchi, continua. La sud-est de lacul Ilmen au fost respinse prin inversunate lupte puternice atacuri inamice smulgandu-se bolşevicilor un teren pe care il cucerisera zilele trecute cu mari sacrificii.

In violente lupte aeriene au fost doborate eri pe frontul de rasarit 77 avioane sovietice. 3 avioane proprii au fost pierdute.

In Libia, armata 8-a britanica a incercat sa incercuiasca corpul blindat germano-italian pe la sud. In violente lupte, puternicele grupuri de tancuri inamice au fost respinse, iar 83 de care blindate nimicite.

Atacurile inamice din Tunisia au fost respinse. Printr'un imediat contraatc, pozitiile noastre au fost impinse mult inainte. Aviatia germana si italiana a intervenit cu succes in ambele zone de lupta. Loviturile de bombe in plin au cauzat din nou mari distrugeri instalatiilor portuare din Bone. 12 avioane inamice au fost doborate iar 8 distruse pe sol. Un submarin german a scufundat la nord est de Bengazi 2 vapoare cu o deplasare de 7.000 tone, care navigau intr'un convoi supravegheat de 3 vase si mai multe vapoare de supraveghere, iar dintr'un convoi pazit de distrugatoare alte 2 vapoare cu o capacitate de 12.000 tone. In afara de acestea fortele navale germane au scufundat in Marea Mediterana cautatorul de mine britanic „Horatio".

Dupa cateva incursiuni din timpul zilei efectuate de avioane britanice deasupra regiunei coastelor de nord germane, alte cateva avioane engleze au intreprins noaptea zboruri de hartuiala deasupra Germaniei de vest. Pagubele pricinuite sunt minime. Cu prilejul unui atac aerian nocturn deasupra regiunei coastelor de vest ale Frantei, au fost doborate 3 avioane inamice, iar in cursul zilei alte 2.

Dupa atacuri de zi ale avioanelor de lupta rapide germane impotriva obiectivelor de pe coasta sudica a Angliei, avioanele de lupta au atacat noaptea numeroase instalatii militare ale mai multor orase din rasaritul Angliei.

Situatia dezastruoasa a Rusiei Sovietice

Corespondentul american al ziarului „Dayli Mail", ziaristul Valter Grebner publica o serie de articole speciale in care este zugravita situatia dezastruoasa a Uniunii Sovietelor. Industria grea nu mai poate da demult randamentul pe care-l dadea la inceputul rasboiului germano-rus, din cauza pierderii teritoriilor cu materii prime sau a regiunilor industriale. La acestea se adauga si pierderile ingrozitoare in oameni. Situatia alimentara este de multa vreme critica si devine din ce in ce mai rea. Peste 95% din produsele alimentare sunt rationalizate iar cele nerationalizate nu se pot obtine decat la preturi astronomice. Astfel, un kg. de miere costa 7.200 lei, un kg. de carne de calitate proasta costa 3 000 lei iar un ou se vinde cu 480 lei. Un pahar de lapte costa 900 lei. Desi este interzis schimbul, totusi, acest sistem este practicat pe o scara intinsa si in acest mod pentru a obtine o paine se da in schimb o pereche de pingele iar pentru o sticla de bautura, un sac de cartofi. Nu mai exista nici o indoiala ca cei mai multi rusi sufera iarna aceasta de foame iar multi nu vor putea supravietui frigului si lipsurilor.

Goana dupa alimente este asa de mare incat daca cineva reuseste sa obtina o bucata de paine el nu o mai duce acasa, ci o consuma pe loc.

Chiar functionarii partidului sufera de mari lipsuri. La mesele cu caracter oficial ei se comporta ca si cum nu ar fi mancat de zile intregi. Lipsa alimentelor a dus la inchiderea magazinelor si restaurantelor. Cele cateva restaurante care mai sunt deschise si cari au alimente sunt interzise populatiei, ele fiind la dispozitia strainilor. Populatia civila este lipsita de ingrijire medicala si personal sanitar. Numai functionarii superiori si soldatii sunt primiti in spitale in timp ce marea massa, in caz de boala, trebuie sa se trateze singura.

Cine poarta vina actualului rasboiu

Fostul deputat Philiphe Henriot a facut declaratii foarte interesante cu privire la felul cum a actionat ambasadorul american in preajma isbucnirii rasboiului si asupra felului cum sunt redate acuma aceste evenimente in Cartea Alba americana. El a spus urmatoarele: In dimineata zilei de 3 Septembrie cand inca Franta nu trimisese ultimatum-ul ei Germaniei, ma aflam in biroul ambasadorului polonez din Paris, Lukasievici, care la un moment dat mi-a spus pe un ton amenintator, urmatoarele: „Tara mea se afla in rasboiu. Dece ezita Franta sa intre in actiune?" La aceste cuvinte am raspuns urmatoarele: Franta va raspunde abia cand toate convorbirile vor esua caci daca Polonia poate rezista 6 luni si raspunsul nostru va putea intarzia 48 de ore. Ambasadorul polonez a raspuns enervat: „Nu putem rezista nici macar doua saptamani".

In acel moment a sunat telefonul si imediat, prin receptor, s'a auzit o voce puternica care striga: „Dece n'a declarat Franta rasboiu pana acum. Este inadmisibil un asemenea fapt. Voi chema imediat pe Daladier si daca Franta nu va actiona imediat, ea va fi dezonorata. Cel care spunea aceste cuvinte nu era altul decat ambasadorul Statelor Unite, care intr'adevar a telefonat lui Daladier, si acesta, la randul lui, a dat ordin Ministrului de externe Georges Bonnet sa actioneze imediat cu toate ca nu trecusera cele 24 ore pentru primirea raspunsului la ultimatumul francez.

Franta a pierdut aproape intreg imperiul colonial

Tradarea franceza din Africa de Nord si de Vest se continua acum si la Djibutti. Dupa ce populatia micei colonii franceze a avut de suferit de pe urma blocadei engleze, ofiterii francezi au trecut incetul cu incetul de partea englezilor si a lui De Gaule. Acum cateva saptamani, guvernatorul francez al coloniei a facut o calatorie la Vichy si a declarat cu acest prilej ca ofiterii au inceput sa-si manifeste tot mai mult simpatia fata de miscarea lui De Gaule Inca de pe atunci tradarea era evidenta, caci guvernatorul nu s'a mai inapoiat la postul sau. La sfarsitul anului trecut englezii au trecut la o „mare" ofensiva Prin manifeste aerine aruncate din avion, englezii au adus la cunostiinta populatiei ca trupele degaulliste si britanice au trecut in mai multe parti frontiera Somaliei franceze, fara a intampina vreo rezistenta. Comandatul suprem britanic din Abisinia generalul Folk a sosit la Djibutti unde a luat contact cu generalul Dupont, vice-guvernatorul Somaliei. Ca guvernator al provinciei a fost numit un functionar pe nume Lagardelle, care fusese tot timpul in legatura cu cercurile gauliste.

In acest mod, Franta a pierdut intregul imperiu colonial, cel mai mare din lume dupa Anglia. Exceptie face: Indochina care pe baza unei conventii franco-japoneze se afla sub protectia trupelor japoneze si Tunisia, sub protectia fortelor Axei.

Intentiile de totdeauna ale Angliei

Revenind la declaratiile lui Roosevelt care a spus intr'un discurs ca dupa rasboiu Germania, Italia si Japonia, vor trebui sa fie complet dezarmate, ziarul „Stokholm Tidningen" incepe astfel articolul sau de fond: Presedintele Roosevelt a pornit din nou dela conceptia ca anglo-saxonii vor dicta conditiile de pace fortelor Axei. Cel care va castiga rasboiul, va face un act necugetat in cazul cand ar incerca sa dezarmeze pe invins. Nu trebuie sa se uite ca ceiace a dus la al doilea rasboiu mondial, au fost conditiile de pace dela Versailes.

Scufundarea unui distrugator englez.

Lista pierderilor omenesti cu prilejul scufundarii distrugatorului Martin care naviga in spre Africa de Nord, cuprinde numele a 7 ofiteri si 152 marinari, care sunt dati morti si disparuti. Printre cei morti se afla si comandatul vasului, Thomson.

Un gest al Führerului

Ordinul prin care Führerul a hotarat ca prizonierii de rasboiu din Africa de Nord sa se bucure de un tratament mai bun este comentat in cercurile politice franceze ca un nou gest de marinimie a Führerului.

FIGURI DE EROI

MOARTEA EROICA A LOCOT. Rez. IEREMIA ION

Omule, oricare ai fi tu, daca eşti creştin, opreşte-te o clipa şi te roaga.

Aci odihnesc cei ce au jertfit totul pentru Cruce, semnul biruintei veşnice, ce şi aci i-l strajueşte, murind cu gandul la tara lor creştina.

(Inscriptie la intrarea in cimitirul Eroilor Romani din N.)

A cazut inca un erou! Cu bratele cruce si ochii departe, spre Tatal Atotstiutor si Atotfacator, locot de rez. Ieremia Ioan, a plecat pentru totdeauna din mijlocul nostru.

Abia sosit dela Bucuresti, dupa o zi de sedere la unitate, a cerut sa fie trimis sa lupte, impotriva partizanilor.

Desi fusese repartizat unui birou, totusi in urma staruintelor sale si tinand seama de avantul si curajul sau, domnul colonel Vlad a cedat.

— „Bine Locot. Ieremia, ta spus d-sa., iti ingadui sa pleci, dar fi atent ca mongolii, au o multime de curse.

... Si in ziua de 19 Noemvrie, alaturi de camarazii sai ofiteri, capitanul Anca Ovidiu si locot. Retzler, inconjurat de soldatii curajiosi care mai luptasera impotriva bestiilor rosii locot. Ieremia Ion, a pornit la lupta, asa cum ar fi pornit la o petrecere sau la o nunta.

Cerul era plumburiu. O ploaie deasa si marunta, se cernea de sus, cu o staruinta exasperanta. Locot. Ieremia Ion, mergea cu capul sus, cu casca trasa pe sprinceana si in gand cu acelasi lumina: si la victoria care trebuia s'o castige si la chipul drag al celei, care atunci cand a plecat de acasa, i-a spus sa fie viteaz.

Dar oare, chipul lui, nu se insenina la gandul ca a doua zi, domnul colonel il va felicita pentru fapta lui mareata?

— „Ce spuneti domnule capitan, ce ochi vor face dusmanii cand le vom cadea din senin in spate".

Dar domnul capitan, se multumi sa dea numai din cap.

Ii placea entuziasmul si tineretea locot. Ieremia dar el stia, ii cunostea pe rusi cat de vicleni sunt. Intr'un tarziu, vorbi numai ca pentru el:

— „Da, bolsevicii astia sunt hoti. Te lasa sa te apropii, chiar pana la un metru de ei si apoi te prapadesc. Nici odata nu stii de unde vin gloantele. Si in afara de aceasta, cand ii prinzi si te uiti la el, parca sunt niste cersetori. Nu mai contenesc cu vaetele si cu implorarile. Vezi Ieremio, vezi, fii atent. Sa nu ai incredere in ei!

Dar locot. Ieremia, parca nu auzea. Inalt, brun, cu sprincele frumos arcuite si privirile inainte, mergea tacut dar voios. Nu ajunsese acolo unde vrea? Nu-i acordase Patria cea mai mare incredere? Ce ideal era mai sublim, decat acela de a merge sa infrunte pe dusman chiar in vizuina lui?

— „Am visat de mult d-le locot., aceasta misiune. Ce o sa zica domnul colonel Vlad? Ce va gandi domnul General?"

Locotenentul Retzler, dete din cap, multumindu-se sa-i dea aceleasi sfaturi ca si capitanul Anca.

— „Sa nu te aventurezi. Aici nu lupti cu cavalerii. Astia sunt lipsiti de tot ce este omenesc".

— „Da, da, mi-a spus si domnul capitan Anca, dar nu-mi este teama. Nu vor fi mai repezi ca mine. Ii cunosc eu pe politruci.

Drumul era lung. Masinile inaintau greu prin noroaie. Pe deoparte si alta a soselei, convoaie de refugiati, se intorceau la casele lor.

Locot. Ieremia, ii privi cu mila. Ce-ar fi fost, sa se fi intamplat Tarii noastre, acest dezastru? I si privi soldatii pe sub viziera castii si fata i se umplu de bucurie. Da, soldatii acestia, cu otel in muschi, si cu foc in ochi, astia sunt eroii, astia sunt invingatorii. Cu ei am ajuns pana aci, tot cu ei vom defila maine peste Volga si la Urali.!

Privirile i se pierdura apoi, peste varfurile muntilor Caucaz, pe langa cari masinile serpuiau sfidatoare.

Ii erau dragi aceste varfuri aburite de zabada care se asternuse in strat subtire peste ele. Au fost castigate cu sange si pentru acestea se duce sa lupte si el.

Atunci pieptul i se umfla de mandrie. Cerceta harta. Nu mai era mult pana la locul in care trebuia sa actioneze. Cerceta cu privirea, cand pe capitanul Anca, cand pe locot. Retzler. Acestia, priveau inainte. El se mai framanta putin, ca si cand ar fi zis:—Ce naiba, nu mai ajungem?" apoi se linistii, privind cand in dreapta, cand in stanga, cu nerabdarea omului care vrea sa ajunga mai repede la tinta.

Dar dintr'o data, dupa un cot, aproape de compania 5-a. a unui Regiment de infanterie, masinele i-si incetinara mersul. Dupa o ridicatura, aparura varfurile de capela ale unei santinele romane.

— „Aci, ne dam jos, spuse capitanul Anca. In fata acestui sector, se gasesc partizanii".

Inainte, peste varfurile brumate ale arborilor, se ridicau amenintatoare si tainice paduri.

Locot. Ieremia, le privi sfidator, cu inima batand de bucurie. Parca se auzea inca, cerand domnului colonel Vlad, favoarea de a fi trimis sa lupte, si parca ii auzea sfaturile.

— „De ce sunt copii? Murmura el, cu privirile adancite, incercand sa patrunda intunericul intinderilor.

Inainte, insa de a termina de gandit, cineva parca, ii dete branci afara. Sari cel dintai. Isi trase mantaua pe langa centura, isi aranja diagonala ca si cand ar fi vrut sa creada ca se duce la o invitatie si asezandu-si bine casca pe sprinceana dreapta, se adresa locot. Retzler:

— Acum sunt ga'a"!

Soarele abia se arata, privind incruntat. Fara muntii acestia care se uitau inspaimantatori in jos, te-ai fi crezut undeva pe Baraganul sau in Oltenia noastra, intr'o zi noroasa de toamna.

Locot. Ieremia Ion, mai cerceta odata inaltimile. Parca le cunostea. Nu cumva se credea la Predeal sau la Brasov?.

Dar nu era vreme de gandit. Capitanul Anca Ovidiu, le imparti repede sectoarele. Locot. Ieremia, trebuia sa actioneze pe stanga, Locot. Retzler pe dreapta iar el in sectorul de mijloc.

Locot. Ieremia, auzi primele impuscaturi ca prin vis. Ii vuia pieptul de bucurie. Ce dorise mai mult decat atat?.

Soldatii imprastiati in tragatori, inaintau precauti pas cu pas. Dela ai lui, nu auzise impuscaturi. Ecoul lor, venea insa din sectorul capitanului Anca sau al locot. Retzler..

Vasazica tot el fara noroc? Dece venise atunci? Numai sa asculte si sa vada izbanda altora?...

Ca si cand ar fi plecat la plimbare, se indrepta spre locul, unde banuia ca sunt camarazii lui, ofiterii.

Atunci ca prin minune, auzi in sectorul sau, impuscaturi care-l facura sa tresara de bucurie. Tot ii venise deci norocu in ajutor.

Se intoarse.. Dintr'un tufis, o mitraliera bazaind ca un roi de albine, tragea in soldatii lui. Fara a sta un minut la ganduri, cu o grenada in mana, apropiindu-se tiptil, o arunca in mijlocul tufisului. O explozie scurta si mitraliera tacu, ca prin farmec.

Numai vantul posomorat si singur, mai incovoia crestetul lastarului sfasiat.

De dupa pomi, aparura castile lucind ale cateorva soldati.

— „Aveti ceva domnule locotenent? intreba unul ingrijorat".

— „Nimic ma baieti, raspunse el ridicandu-se. Am inceput-o bine!".

Lupta a durat pana la ora 3 si jumatate, cand pe aci, negura incepe sa-si lase tematoarele ei aripi.

Ploaia incepuse sa patrunda in haine. Locotenentul Ieremia vru sa se duca iar la camarazii sai, dar nu stia nici el, dece ii staruiau inca in urechi, cuvintele locotenentului Retzler:

— „Fii prudent Ieremio. Nu mai esi si veni asa ca la nunta. Barem sa terminam cu bine aceasta misiune. Ramai la locul tau!

Cu toate astea, grija de el, teama de a nu li se fi intamplat ceva, i-l impingea dela spate.

Se pitula pe dupa pomi, calca incet si cand fu aproape de ei, cam la 11 metri, ii fu rusine ca se ascunde astfel.

Oare de ce ii era frica? N'a vrut el sa vina aci?

Lasa mana in care tinea revolverul, in jos, si porni fara a se mai ascunde. Avea pe buze acelas zambet, cu care ceruse domnului colonel, sa-l lase sa plece in actiune.

Locot. Retzler, incerca sa-i strige sa se ascunda, dar nu mai avu timp.

De undeva, ca din cer, parai o salva de impuscaturi.

Locotenentul Ieremia, se apleca in jos ca sub greutatea pamantului si apoi cazu, fara a mai face nici o miscare.

Cand l'au ridicat, era mort. Fata lui insa, frumoasa lui fata tinereasca, era senina. Ochii ii priveau in gol si pe buze ii flutura acelas zambet, zambetul datoriei implinite.

Numai deasupra nasului, intre sprincene, se putea deosebi o mica incrustare—parc'ar fi vrut sa intrebe: „Dece tocmai acum".

* * *

Duminica 22 Noemvrie, intr'un cadru impresionant, a fost inmormantat in cimitirul Eroilor din satul N.

Sergent Carianopol Virgil

La primavara se va vedea ce a mai ramas din armata bolsevica

Generalul de artilerie Paul Hasse publica in numarul de eri al ziarului „Berliner Boersenzeitung" concluzii foarte cuprinzatoare asupra naturii rasboiului. Generalul incepe prin a aminti ca trupele germane din Rusia Sovietica nu au mai fost surprinse anul acesta nici de ger si nici de o iarna timpurie, ci ca ele se afla acum in fata unui inamic care in cursul verii a suferit pierderi exceptionale de grele, care l-au slabit mai mult decat in toamna anului 1941.

Generalul descrie apoi pozitiile de iarna, care nu trebuesc comparate in nici un caz cu pozitiile din Franta din cursul rasboiului precedent, si scrie apoi textual ca pe intinsul front oriental exista pozitii care asigura linia principala de lupta si caile ferate. Aceste pozitii au facultatea sa pazeasca de un atac prin flanc sau in spatele trupelor. Intre aceste pozitii consolidate se afla si spatii inevitabil neacoperite, chiar daca in parte ele sunt aparate de focul flancat al liniilor de lupta invecinate. Efectivul primelor linii sau al punctelor de sprijin este foarte redus, insa in spatele lor sunt gata pregatite mereu rezervele pentru a interveni prin contra atac sau oprirea atacului inamic. Fara indoiala ca pentru a aduce aceste rezerve in centrele amenintate este nevoe de timp. Din aceasta pricina nu se pot evita pe intinsul front infiltrarile inamice in spatiile neocupate dintre centrele de gravitate ale luptei, dupa cum nu se pot evita nici ocuparea primelor linii, in special atunci cand inamicul poseda forte superioare ca numar si sprijinite de care blindate. Inca din rasboiul precedent s'a constatat ca artileria prin foc de vijelie si fortele de infanterie masate pot rasturna liniile principale de lupta, daca atacul este dat in punctele mai slabe, dar ca aceasta situatie se poate inlatura prin atacuri de flanc care duc totdeauna la izolarea si incercuirea inamicului, asa cum de atatea ori a fost cazul pe frontul oriental. Fiecare mare atac sovietic dat cu intentia de a strapunge tocmai in punctele mai slabe, il costa pe inamic mult, in special in ce priveste carele blindate.

Generalul Hasse trece apoi la analizarea situatiei care domneste in spatele frontului inamic, unde milioane de oameni, in special femei, copii si batrani sunt expusi mortii din cauza foametei si a gerului. Chiar categoriile mai privilegiate, cum sunt militarii si muncitorii din industriile de rasbol primesc o ratie redusa de alimente, dupa cum insasi sovietele au recunoscut-o.

Articolul se termina cu urmatoarele cuvinte:

„In fata acestei realitati putem privi rezultatul luptelor din iarna aceasta cu mai multa incredere decat iarna trecuta, iar retragerile care nu pot fi complet evitate nu trebuesc sa fie privite tragic. Primavara care va veni va arata ce a mai ramas din forta combativa a bolsevicilor.

Japonezii au distrus o armata chineza

Cartierul imperial japonez al comunicat eri urmatoarele:

Cu prilejul incercuirii unui numar de 50.000 de soldati chinezi de sub comanda lui Li Tschung Jan, care opereaza in zona a cincea, in regiunea lanturilor de munti Tapieh, inamicul a suferit grele pierderi. Dupa constatarile de pana acuma s'au stabilit urmatoarele: Inamicul a lasat pe campul de lupta circa 6.500 morti si a pierdut aproximativ inca 1500 de oameni care au cazut prizonieri. Prada din cursul acestor lupte se cifreaza la 9 tunuri, 45 mitraliere grele si usoare si 2.400 arme. Pierderile japoneze se ridica la 30 morti.

ECOUL VESEL

Desteptare.

— Tatal mau a facut mult pentru desteptarea muncitorimii.

— E pedagog tatal d-tale?

— Nu, fabricant de ceasornice desteptatoare.

Superioritate numerica.

O mica patrula sovietica formata din doi insi, Iankel Goldenblatt si Iona Grimberg, se apropie de o padure.

La liziera padurii isi fac aparitia doi soldati romani.

— Iankel striga Iona, s'o stergem repede!

— Dece intreaba Iankel.

— Cum dece? Nu vezi ca ei sunt doi iar noi suntem singuri?

Apeluri disperate.

Stalin se adreseaza secretarului sau:

— Dimitri, du-te si ada-mi crucifixul furat din Spania, ca vreau sa ma rog lui Dumnezeu.

Profesorul catre elev.

— In ce bataie a murit Ludovic al 38-lea?

— In ultima!..

Deceptie.

— Te rog prietene, nu-mi mai pomeni de femei! Singura femeie pe care am iubit-o s'a maritat.

— Cu cine?

— Cu mine!

Spirit practic.

— Eu port o palarie timp de trei ani. In primul an ii schimb panglica: in al doilea ii schimb captuseala...

— Si in al treilea?

— Schimb palaria... intr'o cafenea!

RADIO CRIMEEA

Ora ostaseasca romana se transmite in fiecare Marti, Joi, Vineri si Sambata dela orele 15,00 la 15,45.

Radio-jurnalul cu stirile in limba romana se transmite zilnic intre orele 16,20—16,40.

„Ecoul Crimeei", ziar de informatiuni pentru ostasi. Apare de doua ori pe saptamana. Editat de Comandamentul M. U., oficiul postal militar 22.